

bejdsløshedsforsikring. Naar vi kunne naa til en Affattelse af Opfordringen til Indenrigsministeren, som er ruumelig nok til at omfatte alt det, som Forslagsstillerne virkelig ønske deri, kan jeg paa mine Partifællers og egne Vegne udtale, at ogsaa vi ville slutte os til Forslaget og ville være med til at arbejde for denne Sag, men at selvfølgelig — hvad der ogsaa gælder de andre Partier — vore Medlemmer af Kommissionen ville arbejde paa Sagen ud fra de Synspunkter vi anse for rigtige.

N. C. Jensen: Jeg ønsker kun at gøre et Par korte Bemærkninger til den ærede Ordførers Udtalelser, idet jeg tilføjer, at jeg i alt væsentligt kan slutte mig til de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (Neergaard). Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne udtalte, at den nuværende Alderdomsunderstøttelseslov hvilede for meget paa Fattighjælpens Princip. Deri tror jeg ikke, at den ærede Ordfører har Ret, naar man ser hen til dens Virkning i det praktiske Liv. Selv om det var saa, at man fra første Færd af lagde lidt mere af Fattighjælpens Princip i sin Forstaaelse af Alderdomsunderstøttelsesloven, tror jeg, at det i Tidens Løb er forsvundet mere og mere, og det vil det ganske sikkert yderligere gøre, jo længere den kommer til at virke. Jeg tror ogsaa, at det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds havde fuldstændig Ret i, at naar man siger, vi skulle staa fuldstændig frit med Hensyn til, hvorledes dette store og vigtige Spørgsmaal skal løses, skal man ikke paa Forhaand slaa fast, at den nuværende Understøttelsesmaade har for meget af Fattighjælpens Virkning og Præg over sig. Det er i den praktiske Udførelse ikke Tilfældet, deraf tror jeg, at alle de kommunale Raad ville have faaet en Forstaaelse. Skønt jeg er mere Tilhænger af Forsikringsprincippet end Understøttelsesprincippet, er jeg mere og mere bleven klar over, at det vil have sin store Vanskelighed at faa Spørgsmaalet løst. Man faar ganske sikkert ikke Forsikringsspørgsmaalet løst — det er i alt Fald min private Mening — uden at man kommer til en tvungen Forsikring, og jo mere man tænker over den tvungne Forsikring og ser paa dens Virkninger, saa vidt man kan følge med i den Litteratur, som findes i de Lande, hvor man har den tvungne Forsikring, des mere kommer man til den Opfattelse, at den har ikke saa faa Ulem-

per i sig selv. Derfor er det Skøn, jeg gerne vilde udtale, at trods det, at jeg i Princippet, som sagt, mere er Tilhænger af Forsikringen end af Understøttelsen, kan jeg dog ikke tiltræde den ærede Ordførers Udtalelser i Retning af, at den nuværende Alderdomsunderstøttelse i sit Princip har for meget af Fattighjælpens Præg over sig. Det har den i Virkeligheden ikke. Teoretisk havde den noget af det til at begynde med, men i den praktiske Virkning har den ikke noget af det, og det er ogsaa en Kendsgerning, at den store Tilstrømning, som nu finder Sted, er et Vidnesbyrd om, at man ikke anser den for at have Fattighjælps Virkninger. Det er kun disse Bemærkninger, jeg har fundet Anledning til at gøre, idet jeg i øvrigt slutter mig til de Ønsker, der ere fremsatte om, at det maa lykkes at gennemføre dette Forslag om en Kommissions Nedsættelse, og at det maa lykkes Kommissionen at faa det bedst mulige Resultat ud af sit Arbejde.

P. Rasmusen: Ogsaa jeg skal til-lade mig at anbefale det foreliggende Forslag. Der er fra forskellige Sider talt om, hvor vidt der kunde tænkes en Ordning, under hvilken den bestaaende Alderdomslov kunde falde bort, og det er fra forskellige Sider hævdet, at alle vi, der høre til Flertallet i Udvalget, havde til Formaal at faa den fjernet. Jeg vil i alle Tilfælde for mit Vedkommende sige, idet jeg særlig henviser til mine Udtalelser i Fjor, da Sagen var til Behandling her i Tinget, at for mig staaer det klart, at vi ikke let kunne tænke paa at komme bort fra den bestaaende Alderdomsunderstøttelse. Det er ganske rigtigt, at hvis vi faa indført en Folkeforsikring, vil den have til Følge, at en stor Kreds af de Folk, der nu nyde godt af Understøttelsen, ikke fremtidig ville komme til at gøre det, idet de ville kunne klare sig selv, men det er for mig ogsaa indlysende og klart, at der altid vil være en Del Mennesker, der ikke selv ville kunne bidrage andet Offer end det at holde sig fri for Fattigvæsenet, og for dem vil der altid være Brug for den bestaaende Alderdomsunderstøttelse. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 10de Valgkreds (J. Jensen) havde den ikke helt lette Opgave at skulle forsvare Socialdemokraternes Standpunkt i denne Sag. Jeg vil sige, det undrede mig noget at høre det ærede Medlems Tale. Det er jo nemlig en Kendsgerning, at i sin Tid var der ingen ivrigere Modstandere af denne Lov end Social-